

Pars mea Deus in seculum. Factum est cor castum, gratis jam amatum Deus, non ab illo petitur aliud premium. Qui aliud premium petit a Deo, & propterea vult servire Deo, carius facit, quod vult accipere, quam ipsam, a quo vult accipere. Quid ergo nullam premium Dei? nullum præter ipsum. Premium Dei ipse Deus est. Hoc amat, hoc diligit: si aliud dilexerit, non erit castus amor.

Respondens ad I. negando consequentiam; & ratio negationis est, quia amor Dei verus, & super omnia, dici potest incipiens, & imperfectus tribus modis. I. Ratione intensiōnis, vel remissionis actus; II. Ratione comparationis ad perfectum, seu ratione, motivi formalis, & specifici. III. Ratione distinctionis virtutum, quatenus amor Dei perfectus constituit charitatem, quæ major est omnium: Amor vero Dei imperfectus constituit spem, quæ minor est charitate. En igitur quomodo potest esse amor Dei incipiens, inchoatus, & imperfectus, qui sit verus, & super omnia, & tamen non sit perfectus. Quod confirmatur auth. S. Th., qui in 2. 2. quæst. 24. art. 9. etiam in ipsa Charitate distinguit gradus, & quidem tres, verbis hæc: *Incipientium, proficientium, & Perfectorum. Incipientium charitas consistit in recessu a peccato, & resistentia concupiscentiis; proficientium vero in virtutum exercitatione, quibus roboratur charitas: Perfectorum denique in studio inhaerendi Deo, ac eo fruendi, cum nempe dissolvi cupiunt, & esse cum Christo.*

Ad II. dicitur, quod Concilium Tridentinum intelligi debet, ut intelliguntur Patres; qui, ut ait Tournely, nihil aliud exigunt ab homine, quam ut Deum super omnia diligat ad gratiam reconciliationis obtinendam; quod quidem verum est, si de amore charitatis intelligatur, ut debet intelligi; falsum vero, si intelligatur de amore quocunque, licet sit super omnia. Et pro hoc probando adducit testem Augustinum, qui lib. de catechizandis rudibus c. 17. loquens de triplici hominum genere, qui ad fidem veniunt, de tertio hæc scribit: *Qui propter beatitudinem sempiternam & perpetuam requiem, quæ post hanc vitam Sanctis futura promittitur, vult*

fieri Christianus, ut non eat in ignem æternum cum diabolo, sed in regnum æternum intret cum Christo, vere ipse Christianus est; cautus in omni tentatione, ne prosperis rebus corrumpatur, & ne frangatur adversis; & in abundantia bonorum terrenorum modestus & temperans, & in tribulationibus fortis & patiens. Qui etiam proficiendo perveniat ad talem animum, ut plus amet Deum, quam timeat gehennam, ut etiam si illi dicat Deus, utere deliciis carnalibus sempiternis, & quantum potes pecca, nec morieris, nec in gehennam mitteris, sed mecum tantummodo non eris; exhorrescat, & omnino non peccet, non jam, ut in illud, quod timebat, non incidat, sed nec illud, quem sic amat, offendat. Quibus addit idem

„ Tournely; proponit ibi S. Doctor hominem, qui & timore pœnæ, & amore proprii sui commodi, hoc est æternæ beatitudinis Sanctis promissæ consequendæ, peccatum fugit, & bonum operatur, cujus consequenter & timor, & amor est super omnia: non tamen ibi hæret, & sistit, sed proficiendo pervenit ad amorem Charitatis perfectum, quo nempe Deum, propter Deum diligit, & eo privari pertimescit. Igitur præter amorem illum primum beatitudinis, qui incipiens, nec tam perfectus est, licet super omnia, alium perfectiorem & Charitatis necessarium agnoscit Sanctus Augustinus. „

Ad III. dicitur, quod illa eadem incommoda possent etiam sequi in illorum opinione, qui dicunt, essentialem perfectionem consistere in gradus intensiōne. Ut enim ait Tournely, si quis Deum ex Charitate super omnia appetitive summa diligere supponatur, qui tamen non habet illum gradus intensiōnem necessariam, ut charitas sit perfecta, & reconciliet hominem Deo ex se; tunc etiam ille talis, si in eo statu morte præveniatur, damnabitur. Unde idem Auctor concludit: itaq; metaphysicæ illæ suppositiones in rebus practicis & moralibus non ita morosè urgeri debent; atque divino iudicio relinquendum, quid fiat de homine in dicta hypothesi constituto: sive Deus nunquam permittat ex infinita sua misericordia, hominem sic bene affectum mori sine vera contritione, & charitate, sive bonam